

നാടക സങ്കേതങ്ങൾ തോല്പാവക്കുത്തിൽ

ആമുഖം

നമ്മുടെ ദൃശ്യകലാപാരമ്പര്യത്തിന് ദീർഘമായൊരു ചരിത്രമുണ്ട്. മതപരവും പ്രാക്തനവുമായ പല അനുഷ്ഠാനങ്ങളോടും ആചാരങ്ങളോടും ബന്ധപ്പെട്ടാണ് അവ വളർന്നുവന്നിട്ടുള്ളത്. അവ പില്ലാലത്ത് നാട്യ ശാസ്ത്രത്തിൽ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള നാടകനിയമങ്ങളെ ദേശ്യഭേദങ്ങളോടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവയുമാണ്. നാടകമെന്ന കലാരൂപത്തിൽ നിയമാവലികളെയെല്ലാം കൃത്യമായിത്തന്നെ പാലിച്ചുകൊണ്ടാണ് തോല്പാവക്കുത്ത് എന്ന കലാരൂപം നിലനിന്നുപോന്നിട്ടുള്ളത്.

കൃത്യമായ പരിശീലനവും രംഗസജ്ജീകരണങ്ങളും കൂടിച്ചേരുന്ന കലയാണ് തോല്പാവക്കുത്ത്. തിരശ്ശീലക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോകുന്ന അഭിനയപാടവവും ചിട്ടകളും ഒരു നാടകമെന്ന കലാരൂപത്തോളം തന്നെ പാവക്കുത്തിനേയും ഉയർത്തുന്നുണ്ട്. പരമ്പരാഗതമായ പലധാരണകളും മുൻവിധികളുമായി പലപ്പോഴും ശ്രഷ്ടിച്ച് നാമാവശേഷമായി പോയ ഒരു കലാരൂപത്തിന്റെ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരന്വേഷണമാണ് ഈ പഠനം. പാലക്കാട് ജില്ലയിലെ ദേവീക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാർഷികോത്സവങ്ങളുടെ ഭാഗമായി തോല്പാവക്കുത്ത് നടത്തിവരുന്നു. കമ്പരായണത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഇതിലെ പാട്ടുകൾ. കമ്പരായണത്തെ തോല്പാവക്കുത്തിനുവേണ്ടി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയത് പാവക്കുത്താശാനായ കൃഷ്ണൻകുട്ടി പുലവരാണ്. പാവക്കുത്ത് നടത്തുന്നവർ 'പുലവർ' എന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.

നിഴൽ നാടകമെന്ന നിലയിൽ ആരംഭിച്ച് തോല്പാവക്കൂത്തായി മാറിയ ഈ കലാരൂപത്തിന്റെ പരിണാമം, ഐതിഹ്യം, അവതരണം, പരിണാമ സാധ്യതകൾ എന്നിവ പഠനത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

അഭിമുഖം

ശ്രീ രാമചന്ദ്ര പുലവർ: തോല്പാവക്കൂത്ത് കലാകാരൻ

തോല്പാവക്കൂത്ത് - ഉല്പത്തിയും വളർച്ചയും

ഭൂമിയുടെ ഉല്പത്തിയോടുകൂടി നിഴലും വെളിച്ചവും രൂപപ്പെട്ടു. മനുഷ്യനുണ്ടായ കാലംമുതൽ അവൻ തന്റെ കരചരണങ്ങൾ ചലിപ്പിച്ച് നൃത്തം ചെയ്തു. വനവാസിയായ മനുഷ്യനിൽനിന്നാണ് നിഴൽകൂത്തുകളുടെ ആരംഭം. വിനോദത്തിനായി നടത്തിയ കേവലം അംഗചലനങ്ങളുടെ നിഴൽകൂത്തുകളെ പിന്നീട് പാവകളിലേക്കു വ്യാപിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ആദ്യകാല നിഴൽ നാടകങ്ങളുടെ അവതരണത്തിന് ചില പ്രത്യേക ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. ആദി മനുഷ്യനേയും രാജാവിനേയും ഗണപതിയേയും സ്മരിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് നിഴൽ നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. പൂർവ്വകലാകാരന്മാരിൽ പലരും ഇത്തരം നിഴൽ നാടക കലാകാരന്മാരായിരുന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണ് തോൽപ്പാവക്കൂത്തിന്റെ ആരംഭം. പില്ലാലത്ത് കമ്പരായി ജനിച്ച പരമശിവനാൽ വിരചിതമായ കമ്പരമായണത്തിന്റെ ഉല്പത്തിക്കുശേഷം തോല്പാവക്കൂത്തിനായി കമ്പരമായണ കഥ സ്വീകരിച്ചു വന്നു എന്ന് 'പുലവർ' വിശ്വസിക്കുന്നു.

ശ്രീരാമൻ രാമായണ കഥകളിൽ

ഒരു മാതൃകാ പുരുഷനായിട്ടാണ് വാത്മീകി രാമായണം രാമനെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. വളരെ അപൂർവ്വം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈശ്വര പ്രഭാവം നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരമെന്ന നിലയിൽ ഒരിടത്തും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവർഷത്തിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ പോലും ശ്രീരാമൻ പൂജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ആദിവാഹം, നരസിംഹം, സങ്കർഷണൻ, ശ്രീകൃഷ്ണൻ എന്നീ അവതാരങ്ങൾക്കുമാത്രമേ ക്ഷേത്രവും പ്രതിഷ്ഠയും ഉത്തരഭാരതത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ എന്നു കാണാം. അതിനാൽ തന്നെ ആദർശവാനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ജീവിതം അവതരിപ്പിക്കുക എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് ഭക്തി നിർഭരമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യം വാത്മീകിയ്ക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്ന് വ്യക്തമാണ്.

തമിഴ് സംസ്കാരത്തിന്റെ പരിലാളനകൾ ഏറെ ഏറ്റുവാങ്ങിയ കൃതിയാണ് 'കമ്പരമായണം' രാമൻ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ പൂർണ്ണാവതാരമാണെന്ന് കമ്പർ വിശ്വസിച്ചു. പ്രണവ മന്ത്രത്തേക്കാളും മാന്ത്രിക ശക്തി രാമനാമജപത്തിനുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ കമ്പർക്ക് കഴിഞ്ഞു. വൈഷ്ണവമതത്തിനും ഭക്തിക്കും ഊന്നൽനല്കിയ ആദ്യ രാമായണം എന്ന സ്ഥാനം കമ്പരമായണത്തിനുണ്ട്. ആ രാജാക്കന്മാരുടെ ഭരണവും തീക്ഷ്ണമായ വൈഷ്ണവ വിശ്വാസവും പ്രോത്സാഹനവും ഈ ഭക്തിഭാവത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ആക്കം നല്കി.

‘നന്മയുമെശ്വര്യവും നാശിക്കുനാളുണ്ടാകുന്ന
തിന്മയും പാപങ്ങളും യിതറിത്തേഞ്ഞീടുന്ന
ജന്മവും മരണവുമില്ലാതെയായിടുന്ന
ജന്മത്തിൽതന്നെ രാമനെന്ന രണ്ടുഴുത്തിനാൽ
‘മരണകാലത്തിങ്കൽ ‘രാമ’നെന്നുരപ്പവർ
പരമപദമെത്തും നിശ്ചയ, മതിനാലേ
അഹിതം രാമായണം കേൾപ്പവർ ശ്രീ വൈകുണ്ഠം
പ്രാപിച്ചീടുമെന്നു ചൊല്ലുന്നോ വിശേഷിച്ചും’
(കമ്പരമായണം വിവ: എസ്. കെ നായർ)

ശ്രീരാമന് പരക്കെ സംപ്രാപ്തമായിരുന്ന ദൈവികത്വത്തിന് പൂർണ്ണ രൂപം കമ്പരമായണത്തിൽ കാണുന്നതായി കെ.എം പണിക്കർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഇന്നു കാണുന്ന രാമായണകഥകളെല്ലാം നാടോടിയായി പ്രചരിച്ച ഒരു ‘രാമകഥയിൽ’ നിന്നാണ് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. ദേശാഖ്യാനങ്ങളിൽ നിന്ന് പലപ്പോഴും ബൃഹത് ആഖ്യാനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഉലക വഴക്കം പിന്നീട് ‘നാടക’ വഴക്കമായി മാറാറുണ്ട്. ദേശീയിൽ നിന്ന് മാർഗ്ഗി ഉണ്ടാകും പോലെയാണത്. ‘ഹോമരുടെ ഇലിയഡും ഒഡീസിയും സ്ലാവിക് ദേശത്തിന്റെ പാഠാന്തരങ്ങളാണെന്ന് മിൽമാൻപാരിയും ആൽബർലോഡും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കമ്പരം ഇതുപോലൊരു വ്യത്യസ്തമായ രാമായണ അനുഭവത്തെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്.

തോല്പാവക്കുത്ത് — നാടകവും

പ്രേക്ഷകന്റെ പങ്കാളിത്തം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഫോക് നാടകങ്ങൾ നമുക്കുണ്ട്. തോല്പാവക്കുത്തിനെ പൂർണ്ണമായും ഒരു നാടോടി നാടകമായി കണക്കാക്കാനാവില്ല. ദേവി കൂത്തുമാടത്തിലേക്ക്

എഴുന്നള്ളുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ - 'മാടം കൊട്ടിക്കയറുക' - ജനങ്ങൾ ആർപ്പുവിളിച്ച് പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളൊഴിച്ചാൽ പൂർണ്ണമായും നാടകകലയുടെ സാധ്യതകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കലാരൂപമാണ് തോല്പാവള്ളത്.

ഐതിഹ്യം 1

പാലക്കാട്ടുകാരനായ ചിന്നതമ്പി വാദ്ധ്യൂർ ഒരു രാമായണ പണ്ഡിതനായിരുന്നു. വെള്ളാള ചെട്ടി ജാതിയിൽ പിറന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. രാമായണം പാരായണം കേൾക്കാൻ അടുത്തുള്ള ബ്രാഹ്മണ ഗൃഹത്തിലെത്തി എന്നാൽ താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരനായതിനാൽ പ്രവേശനം നൽകിയില്ല, ഇതിൽ അമർഷം തോന്നിയ ചിന്നതമ്പി വാദ്ധ്യൂർ എല്ലാ ജാതിക്കും ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റുന്ന വിധത്തിൽ മാറ്റിയെഴുതി ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു കലാരൂപം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതാണ് തോല്പാവള്ളത് എന്ന് പറയപ്പെടുന്നു.

ഐതിഹ്യം 2

ദേവാസുരയുദ്ധത്തിൽ അസുരന്മാർക്ക് പരാജയം സംഭവിച്ച് ബാക്കിയായത് കുറച്ച് സ്ത്രീകളായിരുന്നു. ദാനപതി, ദീനപതി, വാണിക, മനീഷിക, ഇങ്ങനെ നാലുപേർ. ബ്രഹ്മാവിന്റെ വരപ്രസാദത്താൽ ദീനപതിക്ക് ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. ആ പുത്രനാണ് ദാരികൻ. ദാരികൻ ബ്രഹ്മാവിനെ തപസ്സുചെയ്തു വരം നേടി. ഋഷികളേയും ദേവന്മാരേയും ഉപദ്രവിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദേവന്മാരും ഋഷികളും മഹാദേവനോട് പരാതി പറഞ്ഞു. പരമശിവൻ തന്റെ കണ്ണത്തിലുള്ള കാളകൂടത്തിൽ നിന്ന് ഒരു കന്യകയെ സൃഷ്ടിച്ചു അതാണ് ഭദ്രകാളി, കാളി ദാരികനെ വധിച്ചു എന്നാൽ ഇതേ സമയത്ത് ലങ്കയിൽ രാമരാവണയുദ്ധം കാണാൻ കാളിക്കു സാധിച്ചില്ല. കാളി തന്റെ ആഗ്രഹം ശിവനെ അറിയിച്ചു കുറച്ച കാലം കാത്തിരിക്കാനാവശ്യപ്പെടുകയും സർവ്വദോഷപരിഹാരാർത്ഥം രാമകഥ കാണാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഐതിഹ്യം 3

ബ്രഹ്മാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം കാളി ലങ്കാശ്രീയായി രാവണന്റെ ലങ്കാപുരി കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹനമാൻ സീതാസ്വേക്ഷണാർത്ഥം ലങ്കയിലെത്തിയപ്പോൾ ലങ്കാശ്രീ തടഞ്ഞു. ഹനമാൻ മുഷി പ്രഹരം നടത്തി. ലങ്കാശ്രീ ചോരമർദ്ദിച്ച് നിലംപതിച്ചു. പിന്നീട് ദേവി എഴുന്നേറ്റ് തനിക്ക് ശാപമോക്ഷം ലഭിച്ചതായി അറിയിക്കുകയും ഹനമാനെ അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇക്കാര്യം

ബ്രഹ്മാവ് തന്നെ നേരത്തെ അറിയിച്ചിരുന്നതായി ദേവി സൂചിപ്പിച്ചില്ല. രാമരാവണയുദ്ധം കാണാൻ തനിക്കകഴിഞ്ഞില്ലെന്നറിയിച്ച ദേവിയ്ക്ക് അതിനുള്ള അവസരം വന്നു ചേരുമെന്ന് ഹനമാൻ അറിയിച്ചില്ല.

പാവകൾ

മാനിന്റെ തോലു കൊണ്ടാണ് പാവകളെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. പുളളിമാൻ, കേഴ്, കലമാൻ എന്നിവയുടെ തോൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആദ്യകാലത്ത് ഓല കൊണ്ടാണ് പാവകൾ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നത് അതിനാൽ ഓലപ്പാവയ്ക്കുത്ത് എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ഓല കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയ പാവകൾ പെട്ടെന്ന് ദ്രവിച്ചു പോകുന്നതിനാൽ പില്ലാലത്ത് മാനിന്റെ തോൽ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. തോൽപ്പാവകളിൽ ഉടനീളം ചെറിയ ദ്വാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഹീനക മാപാത്രങ്ങളുടെ നിർമ്മിതിയിൽ പോത്ത്, ആട് എന്നിവയുടെ തോലും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മാനോലിന് പ്രകൃത്യാ ഈതിബാധകൾ കുറവാണ് വർഷങ്ങളോളം കേട് കൂടാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാനോൽ വെട്ടിയെടുത്ത് കൃത്യമായ അകലങ്ങളിൽ ഇളകളിടുന്നു ഇത് രംഗത്തെത്തുമ്പോൾ പ്രശ്നമായിരിക്കുന്നത് സഹായിക്കുന്നു.

ചടങ്ങുകൾ

കത്തിക്കെട്ടുകയറുക എന്ന ചടങ്ങോടുകൂടി പാവയ്ക്കുത്ത് ആരംഭിക്കുന്നു. 7,14,21,28,41 എന്നീ ക്രമത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങൾ തോലുവയ്ക്കത്തിന്റെ അവതരണത്തിന് ആവശ്യമാണ്. രാമാവതാരം മുതൽ വിഷ്ണുനാഭിഷേകം, വനവാസം. സീതാപഹാരം, സീതാനേഷണം, അയോധ്യയാത്ര, ശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേകം തുടങ്ങി എല്ലാ കഥകളും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ 41 ദിവസം വേണം. കഥ പറയുന്നതിനെ കൂത്തുക വിപാടൽ എന്നാണ് പറയുന്നത്. പുലവർ ആണ് കൂത്തുകവി പാടുന്നത്. അവസാനദിവസം ശ്രീരാമപട്ടാഭിഷേകം കഥയാണ്.

തിരിയുഴിച്ചിൽ

ത്രിമൂർത്തികളോടു കൂടിയാണ് വിളക്ക് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. ഗണപതിവന്ദനം, ത്രിമൂർത്തികളെ വഴിക്കൽ, സരസ്വതി വന്ദനം എന്നിവയും ഇതിലുണ്ട്.

വാദ്യങ്ങൾ

ചെണ്ട, പെരുമ്പറ,കൊമ്പ്,കഴൽ എന്നീ വാദ്യങ്ങൾ തോലുവയ്ക്കത്തിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു.

തോല്പാവക്കുത്തിന്റെ വേദി

തച്ചശാസ്ത്രപ്രകാരം വളരെ കൃത്യമായി നിർവ്വചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രംഗ വേദിയാണ് തോല്പാവക്കുത്തിനുള്ളത്. ഏതാണ്ട് നാല്പ്പത്തിരണ്ടടി നീളവും പത്തടി വീതിയും പന്ത്രണ്ടടി ഉയരവുമുള്ള കൂത്തുമാടത്തിന്റെ മൂന്നുവശവും ചുമർകെട്ടി മേൽഭാഗം ഓട്ടുമേയുന്നു. മുൻഭാഗം മുഴുവനായി മറയ്ക്കുന്നില്ല. മുൻഭാഗത്തിന്റെ താഴെ പകുതി കറുപ്പും (വിരി) മേലേ പകുതി വെളുപ്പും (ആയപ്പടവ) നിറമുള്ള തിരശ്ശീല കൊണ്ട് മറച്ചിരിക്കുന്നു. കറുപ്പുഭാഗം ഭൂമിയായും വെളുത്തഭാഗം സ്വർഗ്ഗമായും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. തിരശ്ശീലക്കുപിന്നിൽ ഒരാൾ നിന്നാൽ അയാളുടെ കഴുത്തിന് ഉയരത്തിൽ മരം കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ നാല്പ്പത്തി നീളമുള്ള ഒരു തണ്ട് (ഇളമരം) ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ഇളമരത്തിൽ ഒരടിയികലത്തിൽ ചെറിയ കുഴികൾ ഉണ്ടാകും. ഇരുപത്തിരണ്ട് അഥവാ ഇരുപത്തിമൂന്ന് കുഴികൾ വീതം ഉണ്ടായിരിക്കും. മുറിനാളികേരം വച്ച് വെളിച്ചെണ്ണയോ കടലെണ്ണയോ നിറച്ച് നൂൽതിരി തെളിയിക്കുന്നു.

പാവകളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന കലാകാരന്മാർ അഭിമുഖമായി നിന്നാണ് ഇത് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. പാവകളുടെ അടിയിൽ മുളവടി പിടിപ്പിച്ചിരിക്കും. മുളവടിയിൽ പലപ്പോഴും മണികളും പിടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. ഇത് പാവകളുടെ ചലനത്തിന് ഒരു മണികിലുക്കത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന് വഴിയൊരുക്കുന്നു. തിരശ്ശീലക്കുമുന്നിൽ പാവകളുടെ അഭിനയം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ തിരശ്ശീലക്കു പിന്നിൽ പാവകലാകാരന്മാർ ശരിയായ അഭിനയം തന്നെയാണ് കാഴ്ചവെക്കുന്നത്. ഒരു നാടകം അരങ്ങേറുന്ന അതേ തീവ്രമായ അഭിനയം ഈ കലാകാരന്മാർ തിരശ്ശീലയ്ക്കു പിന്നിൽ ആടുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യം കലാകാരന്മാർ തന്നെ എടുത്ത് പറയുന്നു.

തോല്പാവക്കുത്തിന്റെ രംഗസംവിധാനം

രംഗസജ്ജീകരണത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും കഥ, സംഭാഷണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ആധുനിക നാടക സംവിധാനങ്ങളോട് കിടപിടിക്കുന്നവയാണ് തോല്പാവക്കുത്തിന്റെ രംഗസജ്ജീകരണങ്ങൾ. നാടകത്തിന്റെ സാമൂഹ്യ ധർമ്മം കൂടി നിർവ്വഹിക്കാൻ പലപ്പോഴും തോല്പാവക്കുത്തിനു കഴിയുന്നതായി കലാകാരന്മാർ അവകാശപ്പെടുന്നു. ബാലിസുഗ്രിവയുടേം, സീതാപഹരണം എന്നിവിടങ്ങളിലെല്ലാം സമകാലീന സാഹചര്യങ്ങളെ വിമർശന ബുദ്ധിയോടെ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം.

ഉപസംഹാരം

രാമകഥയെ ആസ്പദമാക്കി പ്രചാരത്തിലുള്ള ഒരു അഭിനയകലയാണ് തോല്പാവക്കുത്ത്. ഇന്നത്തെ നാടക സംവിധാനങ്ങളോട് കിടപിടിക്കുന്ന രംഗസജ്ജീകരണം, അഭിനയപാടവം എന്നിവയെല്ലാം തോല്പാവക്കുത്തിനുണ്ട്. നാടകത്തിന്റെ സാമൂഹ്യധർമ്മം കൂടി നിർവ്വഹിക്കാൻ തോല്പാവക്കുത്തിന് കഴിയുമെന്ന് കലാകാരന്മാർ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു സാമൂഹ്യമാധ്യമമായി തോല്പാവക്കുത്തിന് വളരാനുള്ള സാധ്യതകൾ ഏറെയാണ്.

റഫറൻസ്

1. ഫോക്ലോറിന്റെ കൈവഴികൾ- വാല്യം 1 - കെ.ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണൻനായർ (തോല്പാവക്കുത്ത്-രംഗസംവിധാനവും സാഹിത്യവും)
2. നാട്ടരങ്ങ് വികാസവും പരിണാമവും-ജി.ഭാർഗ്ഗവൻപിള്ള
3. മുടിയേറ്റ് (നാടോടി അരങ്ങ്)
ഡോ. സി. ആർ, രാജഗോപാലൻ
4. കമ്പരമായണം (വിവ.) എസ്.കെ. നായർ-
മദിരാശിസർവ്വകലാശാല
5. കേരളസാഹിത്യചരിത്രം-ഉള്ളൂർ
6. ഫോക്ലോറിന്റെ കൈവഴികൾ- വാല്യം 11 (കലാലോകം -കെ. പി നാരായണ പിഷാരടി)
7. തോല്പാവക്കുത്ത്- പി.ജി പട്ടാമ്പി- പൂർണ്ണ പബ്ലിക്കേഷൻ
8. ചാപഭഞ്ജനം (കമ്പ രാമാ. വിവ: ഡോ. എസ്.കെ. നായർ
9. നാടോടി വിരുത്തം-ചുമ്മാർച്ചുണ്ടൽ
10. ഫോക്ലോർ പ്രബന്ധങ്ങൾ -കേരള ഫോക്ലോർ അക്കാദമി, കണ്ണൂർ
11. തമിഴ് സാഹിത്യചരിത്രം -കെ.എം ജോർജ്ജ്

ബിനു രാജൻ

ഗവേഷണവിദ്യാർത്ഥിനി
മഹാരാജാസ് കേളേജ്, എറണാകുളം
Email: binraj76@gmail.com